

PƏRVANƏ BƏYRAMQIZI

İKİ QADIN

(hekayə)

Böyük bir şəhər. Şəhərə şəhər görünüşü verən hündür mərtəbəli binalar illərdir iki həmsəhbəttək üz-üzə dayanıb. Ömürlərini beləcə lal-dinməz bir-birlərinə təməşə etmələ keçiriblər. Binanın pəncərələrində sakinlər sanki öz büstlərini qoyublar. Pəncərələr olacsız insanların aylanca yerinə çevrilib. Burada günün müxtəlif saatlarında bir-birinə təməşə edən iki qadın görünür. Elə bil yuvadan qış balaları bolvınlır. Uzaqdan-uzaqda bir-birləri ilə xəyalən söhbət edirlər. Baxışları ilə qadınların biri digərinə həsədə - "Xoşbəxtsən..." - deyirdi. O biri qadına maraqla - "Beləmi görünür?" - deyə soruşurdu.

-Ailəli olmaq xoşbəxtlik deyilmi?
-Bəlkə, sən xoşbəxtsən.
-Nə üçün?
-Bax eyni yaşdayıq. Amma mən gör-nə qədər yaşlı görünürəm. Qızıqların, ağarmış birçəkrlərin heç biri mənə

Küçədə şütlüyən maşınların səsindən bir qəddər susmalı olurlar. Binanın üstündən boy-lanan günəş elə bil sakit-sakit onları dinləyir-di.

-Sokratın fikirləri ilə tanışsınızmi?

-Sokratın o qəddər fikirləri var ki. - Qadın mənalı tərzdə gülümsəyir. Həmsəhbəti başa düşür ki, o yəni "hansı fikrini nəzərdə tutursan?" demək istəyir.

-Səhbətimizə uyğun olanı... - "Nə edərsən et, onsuz da peşman olacaqsan..." fikrini deyir-rem.-

-Həe, xatırladım. Bunu söyləmək istəyən gəncə deyir.

-Hər ikisi gülümsəyir.

-Peşmansanızmi?

-Ləzətmək çətindir.

-Nə üçün?

-Şüurumuza hopan dəyərlər baxımından düşündüklükərin qəbəhətidir.

-Lap Oşoya bənzədiniz.

-O kimdir?

-Bütün yaşadıqlarımızın əksini düşünen bir insandır.

lər haqqında düşünə bilmirsən.

-Bəs deyirlər "Ərlə arvadın torpağı bir yer-dən götürülür?"

-Kişilər qadını onun kimi düşünməyə məcbur etdiyindən, və yaxud da qadın ərinin xüsusiyyətlərinə uyğunlaşdığından zahirən belə görünür. Əgər kişi qadın deyib-gül-məyini istəmirsə, təbii ki, qadın buna təbə olaca-q və qaraqabaq təsiri bağışlayacaq.

-Özü istəməsə belə?

-Əlbəttə. Ailəsini qorumaq üçün buna özü-nü məcbur edəcək.

Səhbətin bu məqamında evli qadını içəri-dən səsləyirlər, pəncərədən çəkilməli olur. Tənha qadın onun arxasınca baxıb "Görəsən haqlıdırımı?" deyə düşünür.

Xeyli vaxt ötür.

Bir gün həyətdə qarşılaşırlar. Biri eri ilə, o birisi isə yalnız halda toya gedir. Tənha qadın zövqlə bəzənib, ailəli qadına olduqca sadə görünüşdədir. Toy boyunca da bir-birini göz-dən qoymayırlar. Həmişəki kimi baxışları ilə danışırlar. Tənha qadın hərəkətilərində nə qə-dər sərbəst idisə, evli qadın bir o qədər utan-caq və çəkinməli görünür, yalnız ərinin ürə-yincə olan hərəkətləri edir, bir-biri ilə salama-laşan dost-taşıları, rəqs edənləri süzüb, ya-zıq-yazıq boyunu bükür. Toydan çox yas-reinə gələn adamın ovaqtındadır. Tənha qadı-nın nəzərləri onlara dikilib. Baxışlarından hə-səd duyulurdu. Toy sona yetməmiş ərinin istə-yinə əsasən qadın oranı tərk edir. Tənha qadı-nısa ümidini tutacağı gülə bağlandıqdan to-yun sonunacan gözleməlidir. Gecə evə gələndəse toy boyunca cəmi birçə dəfə gülüm-sündüyü evli qadın əri tərəfindən məz-məmət edilib. Səhərcənə ağlayır.

O biri binada da tənha qadın yaşığı ilə qu-caqlaşmış makiajını göz yaşları ilə yuyur. Gə-cəyəri pəncərəyə yaxınlaşır yəne xeyalən qadınla söhbət etməyə ehtiyac duyur. Gözün-dən axan iki damla yaş binadan səpələnir.

Kədarinə sanki göz yaşları özləri də ağlayır. O gecə qadınların biri o birisinin xoşbəxt ol-duğunu düşünür. Səhər açılına "qəm otaqla-rının" - pəncərənin qarşısına gəlib həmişə ol-duğu kimi yəne səssiz-səmirsiz söhbətlərini davam edirlər.

-Sən xoşbəxtsən.

-Bu söz üstüme atılmış böhtan kimidir. Et-mədiyim bir şeydə təqsirləndirilməyimi zənn edirəm.

-Axı mən bütün gecəni ağlamışam.

-Nədən mənim də ağlaya biləcəyimi düş-şünürsən?

-Məni tənhalıq ağladır. Sən ki tənha deyil-sən.

-Ailəm olduğu üçün həyatımın qaydasında olduğunu zənn etməkdə yanlışsın. Bəzən onlarla insanın arasında belə yalnız olursan. Səni tənhalıq, mənisə erim incidir. Hənsi da-hə dözlümdür? Ən böyük bədbəxtlik xoş-bəxt görünməkdir. Adamlar səni səadətə qış-qanır, sən isə daha çox əzab çəkirsen. Arza-larının pərə-n-pərə-n düşüyündən heç kəsin xəbəri olmur. Ailən olduğu üçün sən bəxib köks ötürənlər bu ailəni qurduğunu özü özü-nü nə qədər bədbəxt hiss etdiyindən xəbərsiz olurlar. Sən azadlıq eşqi ilə özü-nü divarlara çırpıb darımadığın olanda məhbəsin səni öz-gələrkə göylərin kəhəkəşəndə göstərir. Bile-vildəki qolbağ səni mütəhəmmək birinə oq-luna bağlayanda hardasa başqa biri sənin ye-rində olmağı arzulayır. Bu bədbəxtlik deyil-mi?

Qadın çəşnliq içinde idi. Gözlərindən to-ecəbləndiyi oxunsa da fikirləri dəyişmədi.

-Sən pəncərədən çəkilib geri döndəndə əri-ni, övladlarını görürsən. Mənisə arxaya çəki-lən kimi boş divarlarla üzləşirəm, ağlayanda da yanımda heç kəs olmur.

Tənha qadın köks ötürür. Nəfəsi külləyə çevrilib uğuldayır.

Biri də əri yanında baxır. İddəli yəni